

VLAGYIMIR MAJAKOVSZKIJ

Sekélyes filozófia mély vizeken

Itt Tolsztoj nem terem: ez úszó étterem –
eszem, írok,
hülyít a meleg is.
Ki ne filozofálna a tengeren?
A víz.

Tegnap gonosz ördög
tombolt a vízben
ma,
mint a tojós galamb,
oly szelíd.
Micsoda különbség!
Folyik minden...

És változik.
A víznek is megvan
a maga ideje:
a dagály – az apály.
Csak Sztjeklov
tolláról
nem folyik sose le.

Hülye szabály.
Döglött hal
úszik egymaga.
Lőtt szárnyként
csüng
uszonya véresen.

Hetekig úszik –
nincs nappala –
és éje sem.

Hajó közelít.
Lassúbb, mint a fóka.
Mexikóból jön.
Mi *megyünk* oda most,
lásd:

így kell lennie.
Munka-
megosztás.

Ez cethal, mondják.
Bizony, meglehet.
Hárman érnék körül:
ez Bednij hal-fele.
Csak Gyemjan kifele dőf bajszával
s a cet
befe.

Az évek: sirályok.
Fent szállnak az égen –
lecsapnak –
hasuk hallal teli már.
Eltűntek a sirályok.
Tulajdonképpen
hol a sok madár?
Születtem,
kezdtem
a cuclit szopni,
éltem,
dolgoztam,
a vénség közeleg...
És eltűntek az évek,
mint imént az Azori-
szigetek.

EÖRSI ISTVÁN fordítása

Nos hát?

Zizzenve nyitottam
a Nagy Könyv
ezer szemét...
S lőporfüstben
szakadt, dőlt
körém a feketeség.
Csak a Rém ne sújtsa
újra
a húszon aluliakat!
Ha örülni
nincs is okunk ma,
bánkódnunk
sem szabad!

Viharzik
az égre csapó
Történelem:
de mi törjük a vést,
mint a hajó
a vizet
a tengeren.

SZABÓ LŐRINC fordítása